

ПРИТЧА ПРО ТЕ, СКІЛЬКИ ЧАСУ ВАРТО ПРИДІЛЯТИ ДІТЯМ

Після нелегкого робочого дня повернувся батько додому. Час був пізній, він змучився і втомився, але зрадів, побачивши, що **п'ятирічний син чекає його на порозі будинку.**

– Тату, – привітавши батька, тихо промовив малюк, – можеш відповісти? Я чекав, щоб запитати ...

– Звичайно, питай! – Вигукнув батько.

– **Скільки грошей ти отримуєш?**

– Та хіба це твоя справа?! Нема чого тобі про це знати!

Дитина підняла на нього сумні очі.

– Я дуже-дуже прошу тебе, скажи, скільки ти заробляєш за одну годину?

– Ну, припустимо, п'ятсот. І що далі? Тобі-то яка різниця?

– Будь ласка, тато, – дуже серйозно промовила дитина, – **позич мені триста рублів.**

Батько вийшов з себе і закричав до сина:

– Ти поводиш себе огидно! Я так втомився, але змушений стояти тут і слухати твою порожню балаканину! Думаєш тільки про іграшки, чекав мене лише для того, щоб впросити грошей на всякі дурниці!

Опустивши голову, хлопчик зник за дверима дитячої. А батько, розсерджений і засмучений, так і стояв, притулившись до стіни. «От нахаба, – думав він, – який же мій син егоїстичний. Однак ... Може, і я був не в усьому правий? .. Я даремно на нього накричав, адже зазвичай дитя ніколи не просить у нас з матір'ю грошей. Значить, дитина звернулася до мене неспроста».

Він тихенько зайшов до кімнати сина і сів біля дитячого ліжка.

– Тище не заснув, мій хороший? – Шепнув він.

– Ні, я лежу і думаю ...

– Не гнівайся на мене, синку, я сьогодні страшенно втопився, тому й нагрубив тобі.

Ось, **візьми гроші і, будь ласка, вибач мене.**

Малюк обійняв батька за шию, його оченята радісно засвітилися.

– Тату, спасибі, велике-велике спасибі!

Хлопчик витягнув з кишені піжами кілька зім'ятих банкнот і додав до них щойно отримані купюри. Батько знову почав бурчати:

– У тебе, як виявилось, предостатньо грошей, а ти скупишся і просиш ще.

– Ні, татко, мені як раз цих трьохсот не вистачало. Ось тепер я зібрав рівно стільки, щоб **купити одну, всього лише одну годину твого, тату, часу. Можна?** Я дуже прошу, прийди завтра трохи раніше, щоб ми сіли вечеряти всі разом: ти, мама і я ...